د9:02 (4)

האהלה שרה אמו וַיְבִיאָהָ הָאֹהֵלָה וְנַעֲשֵית דּוּגְמַת שָּׁרָה אַמוֹ, כְּלוֹמַר, וַהָּרֵי הִיא שֶּׂרָה אִמוֹ, שֶׁכָּל זְמֵן שֶׁשָּׂרָה קַנֶמֶת, הָיָה נֵר דָּלוּק מֵעֶרָב שֲׁבָּת לְעֶרֶב שֲׁבָּת, וּבְרָכָה מְצוּיָה בְּעִיפָה, וְעָנָן קְשׁוּר עַל הָאֹהֶל וּמִשְׁמֵתָה פָסְקוּ, וּכְשֶׁבָּאת רִבְקָה חָזָרוּ (בראשית רבה):

די נְעֵעֵם הַבְּתוֹב, בִּי יְטַבֶּר בַּבְּבוֹד שֻׁנְּהָג יִּצְחֶק בְּאִמּוּ – The reason for this verse is that it relates to us the honor that Isaac accorded his mother, בּי מֵעַת שֻׁמֵּהָה שֻׂרָה לֹא נָטוּ אֲהָלָה, בִּי אָמְרוּ לֹא הָבא אִשָּׁה – for it shows that during all the time since Sarah died they did not pitch her tent, 107 for they said, "Let no other woman come into the tent of the esteemed mistress." – וְבַאֲשֶׁר בָּאָה רְבָקה הֲבִיאָה אֶל הָאחָל הַהוּא לִבְבוֹדָה וְשָׁם לְקָחָה – However, when Rebecca

[Ramban notes that Onkelos interprets the words into the tent Sarah his mother differently:] אַנּוֹן הַאָּרָה וְחָנֵּה הִיא בְּשֶׁרָה אַמּוּ Onkelos, however, explains this phrase to mean, Isaac brought her to the tent, and behold she was like Sarah his mother. יְלַבּן הְוְבִּיר בְּיִה בְּיִלְּבְּר וְנְחָב בָּה בִּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִרְהַ בְּּרִה וְנְחָב בָּה בִּי מִפְּנֵי צִרְקָהָהּ וְבְשִׁרוֹן מֵעֲשֶׁיהְ אֲחָבָה וְנְחָם בָּה for his wife, 111 for it was because of her righteousness and her fitting deeds that he loved her and found comfort in her.

[Ramban shows that the Midrash has a similar interpretation:] הַבְּרָה הְּנְהָה בְּרָבָה מְעִהָּה בְּרָבָה הְיִהָה בְּרָבָה הְיִהָה בְּרָבָה הְיִהָה בְּרָבָה הְיִהָה בְּרָבָה הְיִבְּה בְּרָבָה הְיִבְּה בְּרָבָה הְיִבְּה בְּרָבָה הְיִבְּה בְּרָבָה הְיִבְּה בְּרָבְה הְיִבְּה הְיִבְּה בְּרָבְה הְיִבְּה הְיִבְה הְיִבְּה הְיִבְּרְ הִיּבְּר הִיְבְּרְ הִיּבְּה הְיִבְּה הְיִבְּיה הְיבְּיה הְיִבְּיה הְיבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְּיה הְיִבְיּיה הְיִבְיּיה הְיבְיּיה הְיבְיה הְיבְיּיה הְיבְיּיה הְיִבְּיְבְיה הְיבְּיה הְיבְיה הְיבְּיה הְיבְיה הְיבְּיה הְיבְיה הְיבְּיה הְיבְּיבְּה הְיבְּיה הְיבְּיבְּיה הְיבְּיבְּה הְיבְּיה הְיבְּיה הְיבְּיה הְיבְּיה הְיב

وريي، (ر) د ۲:0 م

מבוא באר לחי רואי שֶׁהָלַךְ לְהָבִיא הָגָר לְאַבְרָהָם אָבִיו שִׁישְּׂאָנָּה (בראשית רבה):

Rash!

gone to Beer-lahai-roi, יאמָר בּי יִצְחָק בָּא עַהָּה מְבּוֹא בְּאַר לְחֵי רְאִי – [Scripture] is saying that Isaac came now from having gone to Beer-lahai-roi, האָשֶׁב מִבְּאַר לְחִי רְאִי שְׁבָּא שְׁבָּא שְׁבָּא שְׁבָּא שְׁבָּא שְׁבָּא שְׁבָּא שְׁבָּא בּאַר לְחִי רִאִי חָיָה נְרְאָה שְׁרָה דְּרְשְׁב – For if it had said simply, "he came from Beer-lahai-roi", it would have appeared that he lived there. יְלְבֶּר חְצִּרְךְ חְצִּרְךְ רְאָיִר לְבִּי רְאִי לְבִּי שְׁנִי הַאִּי לְבִּי לְחִי רְאִי לְבִּי שְׁנִי שְׁבָּ אֶל בְּאַר לְחִי רְאִי לְבִּי שְׁנִי שְׁבָּ אֶל בְּאַר לְחִי רְאִי לְבִּי שְׁנִי שְׁבָּא אֶל בְּאַר לְחִי רְאִי לְבָּי שְׁנִי שְׁבָּא שִׁל בְּאַר לְחִי רְאִי לְבִּי שְׁנִי שְׁבָּא שִׁל בְּאֵר לְחִי רְאִי לְבִּי שְׁנִי שְׁבָּא אָל בְּאֵר לְחִי רְאִי לְבָּי שְׁנִי הוא שְׁב לְעִירו מְבִּיאָתו שֶּבָּא אֶל בְּאֵר תְּנָּי רְאָיִרן לְבִי יְחִיוּר לְעִירו הירי – For, as Scripture notes here, he lived in the south country, an area distinct from Beer-lahai-roi, and he was now returning to his city.

Rumbun

C9:03

לשוח לְשׁוֹן הָפָלָּה (בראשית רבה), כְּמוֹ יִשְׁפּֿךְ שִׁיחוֹ (תהילים ק"ב): לשוח לְשׁוֹן הָפָלָּה (בראשית רבה),

וְהַנֶּה בְּדֶרֶךְ עִירוֹ – Now, Isaac went from that well⁹⁵ to another city that was on the way to his city of residence,⁹⁶ וְיָבָה עֶם רַעָּיוֹ בְּשָּׁרֶה עֶם רַעִּיוֹ - and he went out towards evening to converse⁹⁷ in the field with his acquaintances and friends who were there, יְחָבֶּי בְּלֶם יַחְבָּי בְּלֶם וְחָבֶּי בְּעָּר וְרַבְּקָה וְהָלְכוּ בְּלֶם יַחְבָּי בְּעִירו - and that is where he met the servant and Rebecca, and they all went together to his city of residence, "וַנְבִיאָהָ הָאהֶרָה אָמָר " where he brought her into the tent of Sarah, his mother

Ranghar

30:70

ותרא את יצחק רַאַתָה אותו קדור ותוֹהָא מְפָנָיו (בראשית רבה):

Rash:

64. וְתֵרָא אָת יִצְחַק – AND [SHE] SAW ISAAC; [AND SHE INCLINED FROM UPON THE CAMEL.]

[Why did Rebecca incline upon seeing Isaac, especially since she did not even know who he was (as seen in the following verse -v. 65)? Ramban explains:]

רש"י – The following is a quote from Rashi:

רָאָתָה אותו הָדוּר וְנְתְבַּיְשָׁה מְמְּנוּ – She saw that he was resplendent, and she was embarrassed before him. 99

שרה אַרְהָם בּרְשׁ בּרִי - And Rabbi Avraham Ibn Ezra explains בְּי הַבְּסִיקּ הָאַחָרוֹן מִקְרָם בּרָשׁ - that the latter verse (v. 65) should be seen as preceding the former (v. 64). בִּי ״וְהַאמָר אָל הָעֶבֶר״, וּבְּבֶר אָמְרָה אָל - For and she said to the servant means she had "already" said to the servant, "Who is that man?" before inclining upon the camel. וְרְבִּים בָּחוֹרָה בַּן עַל דְעָה - There are many other examples like this in the Torah, in his opinion, where a subsequent verse refers to an earlier event.

בּשְׁרֶה, שָּׁיֵרָט תַּוְּרֶךְ וְחָלֹךְ בְּשֶׁרָה לְעָמָּתָה בּשְׁרָה, שָׁיֵרָט תַּוְּרֶךְ וְחָלֹךְ בְּשֶׁרָה לְעָמָתִה בּשְׁרָה, שָׁיֵרָט תַּוְּרֶךְ וְחָלֹךְ בְּשֶׁרָה לְעָמָתִה Rebecca saw a man walking toward her in the field – someone who had gone out of his way to walk in the field in their direction, יַרְעָה כִּי הוֹא בָא לְרְאוֹתָם וְלְּקְרוֹא לְשָׁלוֹם אוֹ לְתַּבְנִיסְם אֶל בִּיתוֹ לָלוֹן – she knew that he was coming to see them and to call out a greeting, or perhaps offer to bring them into his house for lodging, עַּמָּמִר בְּּהַצְּנֵע – בּיִבְּעָמֵר בְּהַצְּנֵע – so she acted in accordance with the etiquette of women, standing modestly.

Rumban